

PARCUL DENDROLOGIC DIN CAREI

CAROL KARÁCSONYI

Dezvoltarea urbanistică a oraşului Carei, în mare parte a fost determinată de „oaza“ de spaţiu verde din împrejurimile castelului „Károlyi“. Încă cu cinci secole în urmă, locuinţa fortificată a familiei Károlyi era situată în mijlocul localităţii, iar noile cartiere construite au fost plasate în mod concentric în jurul acesteia. Către mijlocul secolului al XIX-lea, când Careiul este ridicat la rangul de oraş, centrul acestuia este conturat, determinat tocmai de acest spaţiu verde.

Iniţial, în locul actualului castel, în 1482, a fost construită o casă de piatră, care pe parcurs a suferit repetate modificări (2), iar potrivit modei timpului în jurul ei s-a amenajat un spaţiu verde. În incinta cetăţii construită în anul 1592 se întindea un loc liber, care era folosit şi pentru grădinărit.

Din corespondenţa familiei menţionate, reiese că în anul 1698 exista o grădină (16), care mai mult ca sigur avea pe lângă caracterul ornamental, un rol economic, deoarece alături de rondourile de flori şi pavilioane, dominau pomi fructiferi, plante medicinale, etc. Grădina se îmbogăţeşte treptat, în anul 1708 în vecinătatea cetăţii a fost plantat un tei, care este menţionat încă la sfîrşitul secolului trecut (6). În anul 1715 Károlyi S. trimite soţiei mai multe specii de „arbori italieni“, care sînt transportaţi pe o corabie. (16). Descrierea lui A. Huber, datată din anul 1757 (6), ne informează cu destulă precizie despre existenţa unui parc întins şi valoros din Carei, care se află în apropierea zidurilor cetăţii, cu numeroase flori şi arbori exotici. O curiozitate şi totodată un punct de atracţie al parcului din acea perioadă îl constituia lacul cu broaşte ţestoase (15). În anul 1778, un articol apărut la Viena, descrie înflorirea plantei Aloë, în parcul cetăţii din Carei (6).

În perioada 1792—95, cînd cetatea din Carei este transformată într-un castel, sub conducerea grădinarului careian **Gh. Bode**, parcul este reorganizat după stilul englezesc (6).

La începutul secolului al XIX-lea, parcul se găsea în partea vestică a castelului (15), unde se întîlnesc şi astăzi cei mai mulţi arbori

seculari. Unul din platanii din apropierea castelului a fost pîntat în acea perioadă, în 1810.

Fig. 1. Vederea castelului din parc în secolul al XIX-lea

Pe cuprinsul teritoriului, deja la începutul secolului, este amenajată și o seră. Într-un manuscris datat din 1801 se menționează că în scopul dotării „grădinii de iarnă“ a castelului din Jibou, vor fi duși de la Carei 120 pueți de lămîi (10). Sera din Carei, renumită în special pentru cultura cameliilor, a fost distrusă o dată cu incendiul din 1887 (2). Mai târziu se înființează alte sere, una pentru cultura palmierilor, iar pînă nu demult au fost amenajate răsadnițe în vederea cultivării plantelor ornamentale.

În anul 1877 parcul este îngrădit, iar 1890 partea vestică se lărgește cu noi zone, conturîndu-se forma menținută pînă în zilele noastre. Un eveniment important care a dus la prosperarea parcului a fost construirea turnului de apă și a conductelor, în vederea alimentării cu apă atît a parcului, cit și a clădirilor (2).

La începutul secolului al XX-lea se întreprind o serie de lucrări menite să îmbunătățească aspectul peisagistic, în special prin re-plantări în golurile mai largi ale parcului.

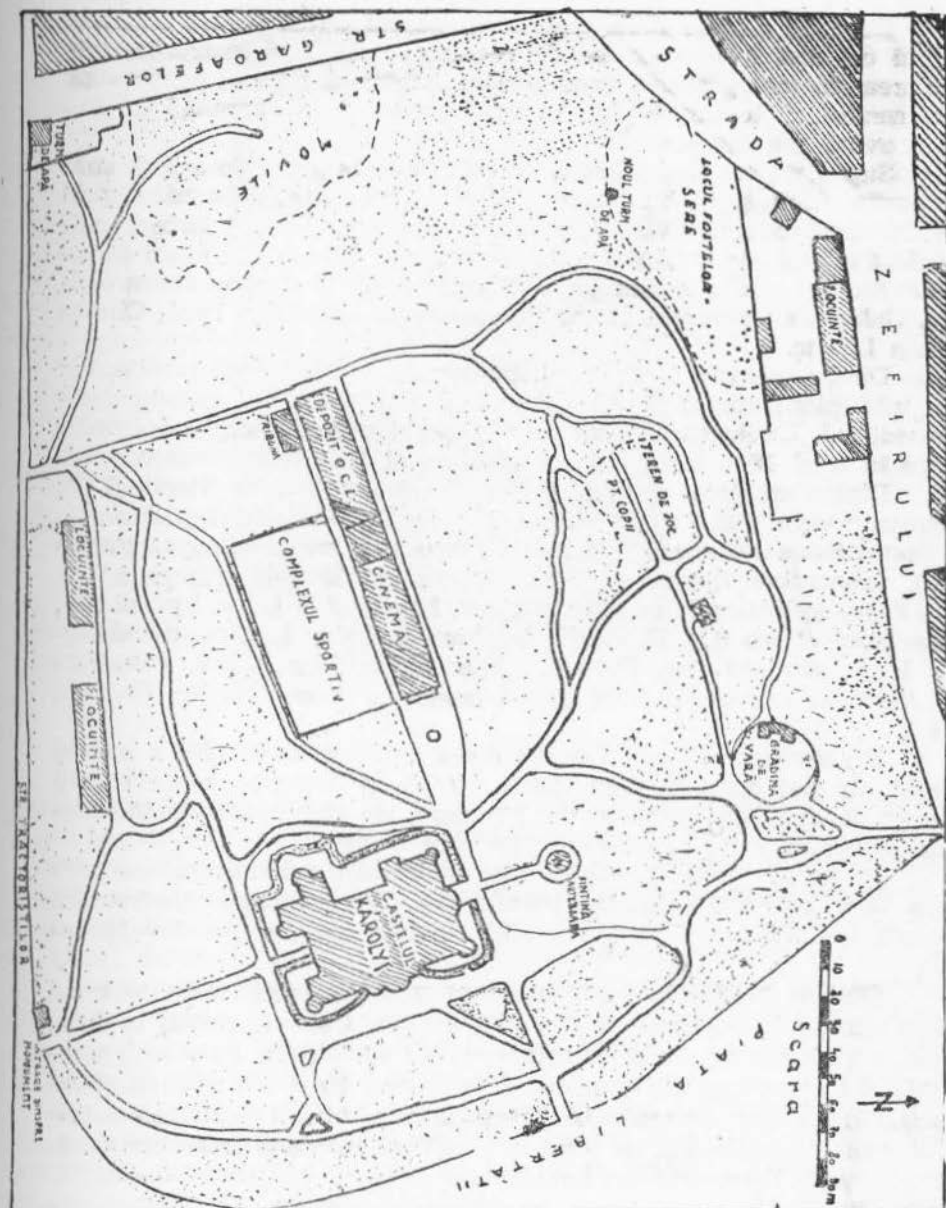

Fig. 2. Planul parcului castelului din Carei

După 23 august 1944, castelul și parcul devin pentru locuitorii Careiului cel mai important loc de recreere, odihnă și instrucție, prin amenajarea cinematografului, complexului sportiv, a colțului pentru copii și a muzeului. Actualmente parcul este extins pe o suprafață de 10,3 hectare, avînd un caracter mixt.

Suprafața cea mai mare a parcului este ocupată de arbori, stratul arbustiv fiind și el bine reprezentat în majoritatea locurilor, prin specii ornamentale cultivate sau unele spontane. Stratul ierbos, unde nu au fost organizate rondouri, este reprezentat chiar și de unele plante care provin din pădurile din jurul Careiului ca: *Anemone ranunculoides* L., *Galeopsis pubescens* Bess., *Polygonatum latifolium* Desf., *Circaea lutetiana* L., etc.

Dintre esențele lemnoase introduse în ultimul timp menționăm: larice, tuie, plop euramericani, precum și alte esențe cu valoare decorativă ridicată. Unele specii cum este salcîmul pitic *Amorpha fruticosa* L., care în anul 1954 invadea parcul castelului (12), a dispărut complet.

Dintre esențele lemnoase valoroase, menționate în literatură (5), actualmente vegetează în parc un număr de 13 specii: *Ginkgo biloba* L. (11), *Pseudotsuga menziesii* (Mirbel) Franco var. *viridis* (Mayr.) Franco (8, 13), *Libocedrus decurrens* Torr., *Carya cordiformis* (Wangenh.) K. Koch., *Fagus sylvatica* L. cv. *Atropunicea*, *Morus alba* L. cv. *Pyramidalis*, *Gymnocladus dioica* (L.) K. Koch., *Sophora japonica* L., *Acer pseudoplatanus* L. f. *palmatifidum* Duham., *Acer platanoides* L. cv. *Palmatifidum*, *Aesculus parviflora* Walt. (7), *Aesculus x carnea* Hayne, *Fraxinus ornus* L.

Un inventar al speciilor lemnoase făcut în anul 1970 a scos în evidență nu mai puțin de 110 specii exotice și indigene, unele rarități ale florei dendrologice cultivate în România, iar altele reprezentînd adevărate recoduri prin dimensiunile pe care le au.

În prezentarea speciilor, vom insista în primul rînd asupra acelor care reprezintă pentru parcul din Carei valoare dendrologică deosebită, iar pentru cei care vizitează colecția din parc, curiozități botanice.

Ginkgo biloba L. — Gîncu, un adevărat relict viu, vegetînd spontan numai în regiunile sudice ale Chinei. Cultivat inițial în jurul pagodelor și locurilor sfînte orientale, astăzi se găsește ca plantă ornamentală și în unele parcuri europene. În parcul din Carei este reprezentat printr-un singur exemplar bărbătesc, în fața intrării principale a castelului, prin dimensiunile lui fiind unul dintre cele mai frumoase exemplare din țară. Diametrul trunchiului (la 1,30 m. înălțime) este de 122 cm. (fig. 3).

Pseudotsuga menziesii (Mirbel) Franco var. *viridis* (Mayr.) Franco-Duglas verde, originar din America de Nord. La începutul secolului au fost plantate mai multe exemplare (13), în prezent se găsește un sin-

Fig. 3. Exemplarul monumental de *Ginkgo biloba*

gur exemplar remarcabil — de 20 m. înălțime și cu un diametru de 39 cm. — în plantația dinspre Piața Libertății.

***Pinus strobus* L.**—Pin strob, originar din America de Nord. Din cele 19 exemplare mature, 18 formează un grup în apropierea turnului de apă. Dimensiunile lor variază între limitele mici — înălțimea de 14—11 m., diametrul de 21—17 cm. — avînd vârste apropiate.

***Libocedrus decurrens* Torr.**, originar din California, specie exotică rară în România, este reprezentat printr-un singur exemplar, aflat lângă intrarea cinematografului. Are înălțimea de 16 m. și diametrul de 39 cm., fructificînd abundent.

***Juglans nigra* L.** — Nuc american, originar din Statele Unite ale Americii. Două exemplare din parcul castelului sînt deosebit de frumoase prin dimensiunile și aspectul lor; unul lângă Depozitele O.C.L., iar altul aproape de clădirea castelului.

***Carya ovata* (Mill.) K. Koch.** — Hicori alb, originar din America de Nord; singurul exemplar se găsește lângă Grădina de vară, are 22 m. înălțime, 46 cm. diametrul — și fructifică abundent.

***Carya cordiformis* (Wangenh.) K. Koch.**, originar din America de Nord; două exemplare remarcabile tot lângă Grădina de vară, avînd înălțimea de 23 m. și diametrul de 65 cm., respectiv 22 m. înălțime și 53 cm. diametru.

***Pterocarya pterocarpa* (Michx.) Knuth**, originar din Caucaz și Persia de Nord, reprezentat printr-un exemplar în plantația dinspre Piața Libertății, iar un grup mai mare lângă fîntina arteziană. Exemplarul cel mai viguros are 20 m. înălțime și un diametru de 49 cm.

***Corylus colurna* L.** — Alun turcesc, originar din Peninsula Balcanică și Asia Mică. În apropierea locului amenajat pentru copii se găsesc patru exemplare, dintre care două sînt mai viguroase, avînd peste 15 m. înălțime. Condițiile pedo-climatice ale Căreiului favorizează fructificarea lor, care este destul de abundentă și cu fructe de calitate superioară.

***Celtis occidentalis* L.** — Sîmbovină americană, originar din America de Nord, este una din speciile cea mai des întîlnită în parcul castelului. În locul unde au fost amenajate mobile, se găsesc peste o sută de exemplare frumoase. Lîngă Grădina de vară cresc două exemplare remarcabile, înălțimea de 21 m. și cu diametrul de 56 cm., respectiv înăl-

Fig. 4. Platanul remarcabil din parcul de la Carei

țimea de 20 m. și diametrul de 56 cm. Fructele sînt apreciate de diferite specii de păsări — în special *Turdus pilaris* L. — care invadează parcul în timpul iernii.

Platanus x acerifolia Willd. Platan; în parc se găsesc mai multe exemplare, dintre care șase au înălțimea ce depășește 20 m. Exemplarul care se găsește lângă fîntina arteziană a atins mărimi puțin obișnuite — înălțimea de 34 m. și diametrul de 184 cm, — fiind un adevărat colos al parcului (fig. 4).

Gymnocladus dioica (L.) K. Koch. — Roșcov de Canada, originar din America de Nord. Se găsesc mai multe exemplare grupate în șase locuri; exemplarul cel mai reprezentativ înalt de 21 m. cu diametrul de 48 cm., crește solitar în apropierea locuințelor din partea de sud a parcului.

Sophora japonica L. — Sălcîm japonez, originar din China și Coreea, este prezent într-un număr destul de mare. Două exemplare care se găsesc în apropierea terenurilor de sport, au dimensiuni puțin obișnuite: — înălțimea de 23 m. și cu diametrul de 105 cm., respectiv 21 m. înălțime și 90 cm. diametru. Un exemplar cv. Pendula străjuiește intersecția aleilor din apropierea clădirii castelului.

Un exemplar de castan sălbatic (originar din Peninsula Balcanică), cu flori invoalte — **Aesculus hippocastanum** L. cv. Floreo-pleno — crește solitar la periferia movilelor. Are un port frumos — înălțimea de 18 m. și diametrul de 82 cm. — fiind foarte decorativ în timpul înfloririi.

Aesculus parviflora Walt. — Castan pitic, originar din America de Nord, menționat în puține localități din România (5, 7); în parcul din Carei se găsește într-un tufăriș umbros, aproape de „Colțul copiilor”.

Koelreuteria paniculata Laxm., originar din China, reprezentat printr-un singur exemplar în partea sud-vestică a parcului, avînd înălțimea de 8 m. și diametrul de 17 cm.

Fraxinus angustifolia Vahl. Frasin cu frunze înguste. Această specie de frasin cu frunze înguste răspîndită și în Europa Centrală și de S—E (4), este mai puțin cunoscută din România ca plantă ornamentală. În flora spontană a fost semnalată din împrejurimile Careiului (14). În parcul din Carei se găsesc mai multe exemplare, dintre care trei cresc pe movile, avînd dimensiuni ce variază între 14—12 m. înălțime și diametrul de 41—31 cm.

Catalpa bignonioides Walt. — Catalpă, originar din America de Nord. În apropierea clădirii castelului se găsesc două exemplare remarcabile, avînd dimensiuni considerabile: înălțimea de 21 m. și diametrul de 82 cm., respectiv 18 m. înălțime și 59 cm. diametru. Patru exemplare mai tinere cresc lângă alea din apropierea movilelor.

O formă mai rar cultivată a socului negru — **Sambucus nigra** L. cv. Laciniata — se găsește în număr mare, mai ales în părțile periferice ale parcului. Unele exemplare depășesc înălțimea de 3 m. (fig. 5).

Fig. 5. *Sambucus nigra* L. cv. *Laciniata*, Detaliu

Dintre esențele frecvent întâlnite într-un număr mare de exemplare — peste 100 — menționăm: ***Thuja orientalis* L.** — Biota, ***Populus x euramericana* (Dode) Guinier** — Plop euramerican — reprezentat prin cv. *Robusta*, cv. *Marilandica* și cv. *Serotina*, ***Ulmus foliacea* Gilib.** — Ulm de câmpie — multe exemplare f. *suberosa*. (Henry) Beldie ***Robinia pseudacacia*** — Salcîm, ***Acer pseudoplatanus* L.** — Paltin de munte — multe exemplare cv. *Purpureum*, mai puține f. *palmatifidum* Duham ***Acer platanoides* L.** — Paltin de câmp — un exemplar cv. *Palmatifidum*, ***Acer campestre* L.** — Jugastru.

Speciile reprezentate printr-un număr mare—între 100—26 exemplare sînt: ***Pinus sylvestris* L.** — Pin silvestru, ***Quercus borcalis* Michx.** — Stejar roșu, ***Quercus robur* L.** — Stejar — patru exemplare aparținînd la f. *fastigiata* (Lam.) Schwz., ***Prunus cerasifera* Ehrh.** — Corcoduș — multe exemplare cv. *Atropurpurea*, ***Acer negundo* L.** — Arțar american, ***Aesculus hippocastanum* L.** — Castan sălbatic, ***Tilia cordata* Mill.** — Tei pucios, ***Tilia tomentosa* Moench.** — Tei argintiu.

Între 25—6 exemplare sînt reprezentate următoarele specii de arbori: ***Picea excelsa* (Lam.) Lk.** — Molid, ***Juglans regia* L.** — Nuc, ***Ulmus laevis* Pall.** — Velniș, ***Ulmus montana* Stokes.** — Ulm de munte, ***Morus alba* L.** — Dud alb — un exemplar cv. *Pyramidalis*, ***Malus pumila* Mill.** var. *Niedzwetzkyana* (Dieck) C. K. Schneid. — Măr roșu Neidzwitzki

— două exemplare **M. pumila** cv. Domestica — Măr, o formă cultivată a cireșului japonez — **Prunus serrulata** Lindl. cv. Hisakura, vișinul turcesc cu coroana globuloasă — **Prunus mahaleb** L. cv. Monstrosa; **Prunus padus** L. — Mălin, **Fraxinus excelsior** L. — Frasin.

Puține exemplare se găsesc din următoarele specii: **Abies alba** Mill. — Brad, **Abies normandiniana** (Stev). Spach. — Brad de Caucuz, **Thuja occidentalis** L. — Tuie, **Pinus nigra** Arn. var. austriaca (Höss.) A. et G. — Pin negru austriac, **Larix decidua** Mill. — Larice, **Juniperus virginiana** L. — Ienupăr de Virginia — un exemplar cv. Glauca, **Populus nigra** L. cv. Italica — Plop piramidal, **Salix babylonica** L. — Salcie plîngătoare, **Betula verrucosa** Ehrh. — Mesteacăn, **Carpinus betulis** L. — Carpen, fagul cu frunze purpurii — **Fagus sylvatica** L. cv. Atropunicea, **Quercus palustris** Muenchh. — Stejar american de mlaștini, **MacLura aurantiaca** Nutt. — Maciură, **Pirus sativa** Lam. et DC. — Păr bun, **Prunus amygdalus** Batsch. — Migdal, **Prunus persica** (L.) Batsch. — Piersic, **Prunus avium** L. — Cireș, **Prunus serotina** Ehrh. — Mălin tardiflor, **Gleditsia triacanthos** L. — Glădiță, **Ailanthus altissima** (Mill.) Swinkl. — Oțetar fals, **Acer tataricum** L. — Arțar tătareșc, o formă cultivată a paltinului argintiu — **Acer saccharinum** L. cv. Laciniatum — Wieri, **Aesculus x carnea** Hayne — Castan porcesc roșu, **Tilia platyphyllos** Scop. — Tei cu frunză mare — un exemplar ssp. **platyphyllos** Scop. cv. Laciniata, **Fraxinus ornus** L. — Mojdrean, **Fraxinus pennsylvanica** Marsh. var. **lanceolata** (Borkh.) Sarg. — Frasin verde.

Speciile care îmbracă atît forma de arbori scunzi, dar care au și forma arbustivă sînt: **Taxus baccata** L. — Tisă, **Crataegus monogyna** Jacq. — Păducel — un exemplar cv. Kermesina plena, **Buxus sempervivens** L. — Cimișir, **Euonymus europaeus** L. — Salbă Moale, **Rhamnus cathartica** L. — Spinul cerbului, **Syringa vulgaris** L. — Liliac — și var. **alba** Ait., **Sambucus nigra** L. — Soc negru.

Arbuști indigeni frecvent înălți sînt: **Rubus caesinus** L. — Mur de miriște, **Cornus sanguinea** L. — Singer, **Ligustrum vulgare** L. — Lemn cînesc. Sporadic reprezentați sînt: **Salix triandra** L. — Salcie cu frunze de piersic, **Corylus avellana** L. — Alun, **Viscum album** L. — Visc alb-semiparazit pe nuc american, **Berberis vulgaris** L. — Dracilă, **Rubus idaeus** L. — Zmeură, **Rosa canina** L. — Măceș; **Prunus spinosa** L. — Porumbar, **Laburnum anagyroides** Med. — Salcîm galben, **Staphylea pinnata** L. — Clocotiș, **Viburnum lantana** L. — Dir-mox, **Lonicera nigra** L. — Caprifoi negru.

Unii arbuști exotici sînt plantați în număr mare, în special la marginea aleilor, ca: **Philadelphus coronarius** L. — Iasomie, **Hydrangea macrophylla** (Thunb.) DC. — Hortensie, **Spiraea x vanhouttei** (Briot.) Zbl., **Symphoricarpos albus** Blake. — Cirmiz. Soiuri de trandafiri cei mai des cultivați sînt: 'Crinsom Rambler' ('Hibrid de **Rosa multiflora**') și 'Pauls Scarlet Climber' ('Hibrid de **Rosa wichuraiana**'). Mai puține exemplare se găsesc din: **Corylus maxima** Mill. cv. Purpurea; **Mahonia**.

aquifolium (Pursh.) Nutt. — Mahonie, *Deutzia scabra* Thunb., *Prunus triloba* Lindl. cv. *Multiplex*, *Forsythia suspensa* (Thunb.) Vahl., *Syringa amurensis* Rupr. — Liliac de Manciuria.

Fig. 6. Aspect din parcul castelului din Carei.

Exotismul parcului este determinat și de unele specii cu port de liane și agățătoare, dintre care *Clematis vitalba* L. — Curpen de pădure, *Clematis x jackmanii* Th. Moore — curpen de grădină, *Hedera helix* L. — Iederă și *Vitis vinifera* L. — Vița de vie se găsesc în diferite zone ale parcului, iar *Wisteria sinensis* (Sims.) Sweet. — Glicină, *Parthenocissus quinquefolia* (L.) Planch. — Viță de Canada și *Campsis radicans* (L.) Seem. — Trîmbiță, acoperă o mare parte din zidurile castelului.

După conformația actuală a arborilor se poate constata că în jurul castelului—mai ales în partea lui vestică — se găsesc numeroase exemplare seculare, ceea ce demonstrează că aici este situat nucleul de început al parcului. Se pare că o plantare masivă a fost efectuată la sfîrșitul secolului trecut în special în zona movilelor. În schimb cele mai recente plantații se găsesc în apropierea locului unde odinioară se aflau serele.

Este de remarcat faptul că în parcul din Carei, mai multe plante exotice ca: *Juglans nigra* L., *Quercus borealis* Michx., *Celtis oc-*

identalis L., *Platanus x acerifolia* Willd., *Ailanthus altissima* (Mill.) Swinkl., *Parthenocissus quinquefolia* (L.) Planch., etc., se regenerează pe cale naturală. O serie de plante exotice vegetează în bune condițiuni în parcul castelului, atât datorită condițiilor pedo-climatice corespunzătoare, cât și așezării avantajoase a acestui spațiu verde. Intrucît parcul se găsește adăpostit în centrul orașului, efectul dăunător a vînturilor reci este mult diminuat. Aceste condițiuni permit ca în viitor în parcul din Carei să poată fi cultivate cu succes, multe specii decorative noi, chiar și dintre cele pretențioase.

Clima locală permite creșterea în bune condițiuni a speciei termofile *Castanea sativa* Mill. — Castan comestibil, menționată în lucrări dendrologice din Carei (5), dar care în prezent în parcuri publice nu mai există. În schimb în celelalte spații verzi ale orașului se găsesc mai multe specii exotice care lipsesc din inventarul floristic al parcului castelului, ca: *Caragana arborescens* Lam. — Caragană, *Elaeagnus angustifolia* L. — Sălcioară — exemplare remarcabile semnalate din Carei (5), *Hibiscus syriacus* L. — Zămoșită de Siria, *Physocarpus opulifolius* (L.) Maxim. — Taulă, *Rhus typhina* L. — Oțetar, *Robinia hispida* L. — Sălcim roșu, etc.

În prezent orașul Carei dispune de multe spații verzi din care unele înființate recent. Acestea sînt absolut necesare și datorită așezării geografice a orașului în zonă de cîmpie, unde în timpul verii este ridicată în aer cantitatea apreciabilă de praf. Deorece zonele verzi contribuie la îmbunătățirea igienei și microclimei localității, odată cu industrializarea și urbanizarea mai proronțată a Careiului, importanța acestora va crește substanțial în viața orașului.

Parcul castelului prezintă pentru locuitorii orașului, în primul rînd locul preferat pentru odihnă și relaxare, dar importanța lui nu se reduce numai la acest rol practic. Faptul că aici se găsesc o serie de arbori și arbuști interesanți — unii de vîrste apreciabile — denotă și importanța lui dendrologică. Condițiile de cultură fiind avantajoase, este recomandabil ca viitoarea dezvoltare a acestui spațiu verde să se facă în direcția creerii unui parc dendrologic științific organizat, contribuind astfel mai mult la înfrumusețarea orașului.

BIBLIOGRAFIE

- 1 Amann G., *Bäume und Sträucher des Waldes, Melzungen*, 1956.
- 2 Asztalos Gy., *Nagy—Károly rend. tan. város története*, Carei, 1892.
- 3 Beldie Al., *Plante lemnoase din R.P.R.*, București, 1951.
- 4 Csapody I., Csapody V., Rott F., *Erdei fák és cserjék*, Budapest, 1966.
- 5 Dumitriu — Tătăranu I., *Arbori și arbuști forestieri și ornamentali cultivați în R.P.R.*, București, 1960.
- 6 Éble G., *A. Károlyi grófok nagykárolyi várkastélya és pesti palotája*, Budapest, 1897.
- 7 *Flora R.S.R.*, vol. I-XI, București, 1952—1966.
- 8 Haralamb I., *Cultura speciilor forestiere*, București, 1956.
- 9 Marcus R., *Parcuri și grădini din România*, București, 1958.
- 10 Nagy B. M., *Reneszánsz és barokk Erdélyben*, București, 1970.
- 11 Negulescu E., Săvulescu Al., *Dendrologie*, București, 1957.
- 12 Prodan I., *Bul. Stiint. Secț. Biol. St. Agric.*, VIII, 1, 1956.
- 13 Spîrchez Z., *Rev. päd.*, LXX, 4, 1955.
- 14 Spîrchez Z., *Rev. päd.*, LXXVII, 9, 1962.
- 15 *Szatmár vármegye* (Monografia județului Satu Mare), Budapest, f. a., (1910).
- 16 Takáts S., *Szalay Barkóczy Krisztina*, Budapest, 1910.

DER DENDROLOGISCHE PARK IM CAREI:

(Zusammenfassung)

Der, um dem Schloss liegende, Park im Carei wurde in dem XVII. Jh. gegründet. Im Laufe der Jahrhunderte wurde der ursprüngliche Park mehrmals umgefort worden und erreicht seine eigentliche Form in der zweiten Hälfte des XVIII Jahrhunderts. Auf eine Oberfläche von 10,3 Ha. wachsen 110 Arten sind durch die Familien von **Cupressaceae**, **Hippocastanaceae**, **Juglandaceae**, usw. repräsentiert. Einige Gewächse der Gattung **Carya**, als auch der **Ginkgo biloba**, **Platanus x acerifolia**, **Sophora japonica**, usw., haben eine beachtliche Grösse erreicht. Da, die günstigen Bedingungen, die Entwicklung der exotischen als auch der eingeborenen Arten, fördern, besteht die Möglichkeit der erfolgreichen Bericherung des Parks mit weiteren dekorativen Pflanzen.